

מדינת ישראל
הכנסת

ט.פ.

פרוטוקול מס. 40/ב'

מישיבת ועדת הסירותים האיבוריים, שהתקיימה ביום ג',
ב' באב תשי"ז - 30.7.57, בטעה 9.00.

נכחו - חברי הוועדה:

- מ. ארם - היו"ר
- ר. הקטין
- פ. זוארץ
- ט. יוניצ'מן
- ט. כפרי
- י. ניצני
- ד. נצר
- ר. צברי
- ב"צ הראל

סדר-היום: סיכום פעולות הוועדה.

- - - -

היו"ר מ. ארם: אני פותח את הישיבה.

ר. הקטין: חושבני, כי אנו יוצאים לפגרא מבלי לסכם דברים, אשר הם, אולי, קובעים בסדרי חיים של אנשים וילדים ועוד.

ט. כפרי: בטבע טעבר התחלנו בסעיף חשוב, והוא הסעד לעליה. נטאלו שאלות אבל לא ניחנו כל חסובות, ואף לא היה דיון סופי בוועדה עם משרד הסעד למרות שהוזמנה מנהלת מחלקת הילדים של משרד הסעד. היושב-ראש נתן דעתו על בעיה זו, וכך נטאר הענין חלוי. הרי פנו אלינו על מנת לפעול בענין זה באופן ממשי. אולם, בינתיים נוסף דבר אחר, וזאת היה עלינו לברר עם משרד הסעד. לבעיה זו הקדנו ישיבה אחת בלבד. לכן אני מביעה את צערי על כך, שאנו מזניחים בעיה מבלי לסכם באופן ממשי.

ג. הקטין:

בענין העזרה הרפואית ביטובי הספר.
יש כמה וכמה ישובים שאליהם לא מגיעה כל
עזרה רפואית. אינני יודעת אם היתה באה הגאולה מיד אם היינו מוציאים
מסקנות על כך בוועדת הסירותים, אולם היה זה הגורם הדוחף והמניע
לסידור הבעיה.

אני הייתי מציעה שאנו נקיים שתי ישיבות
בזמן הפגרא, ואנו נדון בבעיות הדחופות ביותר.

ד. נצר:

אני רוצה לקדם בברכה את הדיון הזה,
אשר הוא דיון בינינו לבין עצמנו.

אנחנו מסיימים עונה של הכנסת,
ונחוץ מאד שאנחנו חיום נקבל סקירה על עבודת הוועדה, מה הספקנו לסכם
ומה לא, לדעתי, נחוץ גם למסור ולפרסם מה עשתה ועדת הסירותים ומה יש
עוד לפנייה לעשות.

הצעת הברת הכנסת הקטין, היא בעיה נצחית,
והלואי ונמצא לה פתרון. בעיה זו עמדה בהרחבה עוד בכנסת השניה,
והיא גזלה מאתנו ישיבות רבות. לבעיה זו של העזרה הרפואית
יש צורך להזמין את באי-כוח קופת-חולים על מנת לשמוע כיצד הם מטפלים
בזה, וגם את ב"כ משרד הבריאות. בעיה זו חצריך לפחות שלוש ישיבות.
הוא הדיון לגבי בעיית הסעד. לדעתי, אם אין לנו אפשרויות של זמן
בכדי לדון בבעיות אלה - ולא רק לשמוע - הרי אינני רואה שנוכל לעשות
זאת בישיבה אחת.

ולכן מציעה אני שאנחנו נחכנן כיצד

לעשות זאת.

בעיית האספוז עברה לדיון בכנסת, וממילא
היא יצאה מאתנו. אולם, לעומת זאת, מחכה לנו חוק זה כמה חדשים, והוא
חוק לתיקון פקודת העבריינות.

ה. יוניצ'מן:

חושבני שעלינו לדון בחוק לתיקון פקודת
הטיניים. אינני חושב שיהיה זה מיותר
אם אנו נדון בזה. לדעתי, 3 חדשים, זוהי תקופה די ארוכה שתרשה למשרד
הבריאות להביא את החוק על חיקונו.

לעניני האספוז ולעניני המצב של הרופאים,
כמעט שאין מה לדבר כי זוהי שאלה תקציבית. הדבר היחידי שעומד בדרך
להגשמה, זהו חוסר התקציב. אם שר הבריאות יצליח להגדיל את התקציב שלו,
הרי חושבני שבהחלפת המוסב החדש של הכנסת, יביא לפנינו את התוצאות.

אני הייתי מציע שאנו נבקר בזמן הפגרא
במוסדות הסעד והבריאות, וטוב היה אם היושב-ראש יכין את חכנית הבקורים.

ועוד בעיה מחוררת: נשמעות טענות כלפי
המוסד של העוורים. אני צריך לברר זאת.

זאת ועוד: לא הבאנו לידי גמר את ענין
מרפאי הטיניים, מה שאני חושב, שאין זה מרים את קרנה של הוועדה.
בעיה זו נסתיימה בהקפאה. ומדוע אדבר נגד הצעה של חוק אשר עליה אני
חתום?

הינו"ר מ. ארט:

אף אני הייתי סבור שאנחנו פעם נטב יחדו
ונטכם בינינו את הדברים עליהם קיימנו
דיונים. לא יכולנו לעשות זאת עד כה, משום שבמשך כל הזמן היינו תחת
חלון זכוכית.

חברים, אני יכול להגיד כי אנו עבדנו במשך
השנה הזו, ולא נטארנו בעלי חוב. מדוע נטלה את עצמנו, חברים?

והיום, החברים מעלים את בעיית רופאי הספר.
היינו מתווכחים על כך, ואף אחד מאתנו לא היה מערער על כך. אולם,
איננו יכולים לברר בעיה זו בעצמנו. יש צורך להזמין את כל הקופות
ויחד אהן לברר את הבעיה, ובישיבה אחת לא היינו גומרים זאת. יתכן
וחברת הכנסת כפרי היתה יוצאת מכך מרוצה, אולם אני יוצא תמיד "רעב"
מכל חטובה הנאמרת ע"י מר ברסלע.

הרשו לי ואנסה לסכם את פעולות הוועדה
בשנה זו. אבל לפני כן, אציין כמה חוקים אשר הועברו אלינו.
חוק האופטיקאים, למשל, הועבר אלינו אבל לא היה סיפק בידינו לדון
עליו.

אף החוק לתיקון פקודת מרפאי השיניים הועבר
אלינו, ואני יודע שבמשך 3 חדשים יהיה מספר מרפאי שיניים מבין העולים
החדשים, אשר יעמוד במצב החמור ביותר. אנו נצטרך לעבד יחד עם מסרד
הבריאות תכנית אשר לפיה הם יורשו לעבוד במשך 3 חדשים עד אשר יתוקן
החוק.

ועוד: סירות חובה לרופאים בספר. ענין
האספוז יעמוד בכנסת אחרי הפגרא.

נטאר לנו החוק לתיקון פקודת העבריינום.

וכאן ראוני לציין בעיות שנטארנו חייבים
לדון עליהן: (א) בעיית חולי הנפט. אני מציע שוועדת הניה חשמע את
החברה הניאופסיכיאטרית; (ב) בעיית האספוז בנהריה; (ג) מלב"ן, אנו
חייבים לסייר במוסדות מלב"ן; (ד) קופת-חולים רמב"ם; (ה) נוער להכשרה
ימית.

אני אינני מתימר שוועדת הסירותים עתה
גדולות ונצורות. אבל אני יכול להגיד שהיא הגיבה בעירנות לגבי כל דבר
בו טיפלה.

ועתה אציין את הבעיות עליהן אנו נהלנו
דיונים ממוטכים ואשר הבאנו אותן לידי גמר טוב.

(א) בעיית השחפת. נפגטנו עם כל הגורמים
הנוגעים לבעיה זו. (ב) בעיית האספוז. קבלנו חומר ותכנית מקיפה
ממסרד הבריאות.

(ג) טיפלנו רבות בתקציבי שני המטרדים:
בריאות וסעד. להערוחיינו היו הדים, והיה להם ערך רב. (ד) טיפלנו
בתכנית הקליטה לשנת 1957. (ה) ענין העבריינים הועבר אלינו. ולענין
זה הקדטנו ישיבות רבות ויטבנו ביחד עם מסרד הסעד.
היה לנו קשר הדוק עם שני המטרדים - בריאות וסעד.

פגיעתנו היתה ישירה וגם פוריה. ובדברי אלה
אני מתכוון לבעיית רעננה, אפת ומחסני הבגדים, וחוף מזה - תקציב המוסדות
של ארגוני הנשים.

רצוני לציין, כי בענין רעננה השקענו רבות, אולם מכל מקום, המוסד הוקם והטיפול שלנו הפיג את המטרות שנוצרה בקרב תושבי הבתים הקרובים למוסד זה.

בענין מחסני הבגדים של הארגונים הציבוריים, מאאנו איזה שהוא הסדר, והוא נתקבל על דעת כולם.

גם בענין קואופרטיב "החקווה" הגענו לידי הסדר. הסדרנו את המחירים וגם את החוב שמטריד הסעד היה חייב להם.

בבעיית "איחנים" הקדשנו כמה ישיבות.

ב-15 סעיפים אנו טיפלנו, ואיננו יכול לומר שכל הפרוטוקולים היו לשוא. יש לי הרושם שהיחס של שני המשרדים לוועדת השירותים היה יחס של כבוד, רצינות והתחשבות בהמלצותיה של הוועדה.

בקשר ליחס הפנימי של חברי הוועדה, נדמה לי שהוועדה הצליחה לשמור על יחסי חברות טובים. הדיונים בינינו היו מחנהלים ברוח טובה והיחה הקטבה מוחלטת מצד כל חברי הוועדה. הקטבה זו נתנה לנו לעבוד בהצלחה.

רצוני לומר, כי הצעת הברח הכנסת הקטין, לקיים שתי ישיבות בזמן הפגרא, אינה נראית לי. לי נראה שאנו נבקר במקומות אני מציע שנבקר במוסדות מלב"ן ובמוסדות שירותי הסעד של המיעוטים.

ד. נציר:
טוב לסכם פעם, על מנת לראות במה עסקנו ואם נכון סיכמנו.

אני רואה שבחוכנו שורר הלך רוח ואי ידיעה ברורה. במה עוסקת ועדת כנסת? ובמה צריכה היא לעסוק?

לא פעם קורה שחברים מעלים בעיה אשר היא נוגעת לוועדת החוקה, חוק ומספט. כשאנחנו קוראים את חקנות הכנסת, אז קודם כל אנו רואים שכל ועדה עוסקת בחוקים. כל דבר המובא בפני הכנסת הוא בבחינת חוק. אנחנו יכולים להגיד שכל סדרי החקיקה נמצאים בידי ועדה אחת של הכנסת - ועדת החוקה, חוק ומספט, או אחרת - צריך לעבד חקנות אחר.

לי נראה, כי בענין החקיקה ישנם צדדים הנוגעים לציבור. וכאן רצוני לנגוע בשאלה אשר בה עסקנו בוועדה משותפת, וזה לא צויין בדו"ח של ועדת השירותים. אנחנו עוסקים בזני חוקים חשובים וקשים: חוק המזונות וחוק הסעד. במידה שאנחנו ממלאים את השליחות, שם אנחנו ממלאים את תפקידנו לגבי ועדת השירותים.

מטביב לכל בעיה מתעוררות בעיות אחרות וסוגות, ונראה לי שלא מספיק שבכל בעיה צריכה להיות גישה ציבורית. הנה, אנחנו עוסקים בחוק המזונות במשך שנה אחת. אני מוטרפת זאת ליושב-ראש הוועדה הזו, כי בתקופת הפגרא או שלא בתקופת הפגרא, עליו לברר את בעיית המזונות היטב היטב.

לדעתי, צריכה להיות מובעת הדעה בכל מה שמטכמים, כי כל העניינים הנוגעים לאותו חלק בו עוסקת הוועדה - יש להעביר לוועדה מתאימה.

הנה, עסקנו בחוקים קטים למדי - חוק האנטומיה, למשל.

היו בעיות בהן עסקנו מבלי להכניח אותן מראש.

באיזו צורה להביא את סיכום הפעולות לידיעה הציבור, יש לנו, בחוכנו, ויכוח, ולא ויכוח סיעתי מפלגתי.

ועוד: אני מכבדת מאד את הסודיות של ישיבות הוועדה, אולם אני מתרעמת מאד כשמסתחנות ידיעות. אינני חושבת שכן צריך להיות. הנה, למשל, הידיעה שהופיעה ב"מעריב" בשבוע שעבר, נתפרסמה בצורה לא יפה. בדרך כלל, סוד נשמר.

הייתי רוצה שיינתן פרסום על עבודת הוועדה.

לדעתי, בימי הפגרא צריך להביא לידיעת הכנסת מה נראה לנו ומהו בכלל תפקיד הוועדה.

היחסים עם משרד הבריאות היו טובים. הם גילו אהדה כלפינו. עידוד ועזרה קיבל משרד הבריאות מהוועדה הזו.

אני רוצה טבראטיח עבודתנו במושב הבא, נעלה את שאלת התקציב. אני מרטה לעצמי לומר, - חוץ מוועדת הכספים - כי אני ממפקחאם נכון לנהל כך את טעימי התקציבים של המשרדים. חושבני, כי צריך להפיש דרך אחת כיצד לדון בטעימי התקציבים של המשרדים. למעשה, כל הבירור שלנו בתקציבי המשרדים, הוא כעין חסלום מט לעצמנו. אחרי שמחליטים מה שמחליטים לגבי כל הטעיפים, הם מובאים אלינו. כמוכן, שאין כל ערך לכל הדיון שמחנהל לאחר שנקבע מה שנקבע. הנה, אנו מגיעים לעונה הזו, ולדעתי, אנו, כחברי כנסת, חייבים לחת דעתנו גם לפני המעשה ולא לאחר מכן. לא מספיק לקבל שאלות וחשובות.

ש. כפרי:
אני מציינת כי חברת הכנסת נצר העלחה בעיה חשובה מאד, והיא - ישיבות הוועדה של הסירווחים הציבוריים בענייני החקיקה; (ב) זכותה של ועדת הסירווחים בקביעת תקציבי המשרדים.

אני חושב, כי הסיכום שלנו הוא לא רק שיחה מהלב. אני יודעת שיוטבים על מדוכת תקנון הכנסת, ואני מציעה שנביא תוות דעת של ועדת הסירווחים בענין זה.

בענין תקציבי שני המשרדים - בריאות וטעד, אינני יודעת באיזו מידה מופעלות המועצות הציבוריות אשר מטחחפות בשני המשרדים הללו.

ובצדק, אכן אנו נתקלים בשני הדברים אותם ציינה, / חברת הכנסת נצר, לכל רקע טוציאלי ישנה גישה ציבורית שהורה.

אני מצטערת מאד שחוק המזונות, אשר אותו אני רוצה כחוק חשוב מאד במציאות שלנו, טרם נסתיים. אמסור לכם בקצרה על מעשה שהופיע ב"דבר הפועלת": אם באה ארצה אל בנה שהיה מטודר ואטר

נמצא בשיכון. הוא לא רצה לקבל אותה, ואמר לה כי הוא אינו מוכן לטפל בה. האם נמצאה במשך כל הזמן בפרדס-חנה, משט הגיעה לבית-חולים, ובמקום זה היא מתה.

לדעתי, יש לעורר את בעיית חובת הבן

כלפי הבן.

אני מציעה, שנביא גם הצעה לוועדה החקונית, שהצעות חוק אשר יש בהן מטום מהות סוציאלית - שיועברו לוועדת השירותים. לדעתי, הצעה זו צריכה להיות חביעתנו

לגבי השפעתנו למטרדי הממטלה, ובחור הראשון - השפעתנו על תקציבי המטרדים - בריאות וטעד, רצוני לומר כי אנו צריכים לחוות דעתנו בענין הסעלים הטונים אשר בתקציבים, על מנת לחקן דברים.

חושבני, כי יש לנו צנורות אחרים המגיעים אלינו לאחר מעטה. החקונית של מבקר המדינה שבא אחרי המעטה, והוא קובע דברים. אני אומרת, מדוע לחכות עד אשר המקר יבקר אחרי המעטה? - נהיה אנחנו המבקרים לפני המעטה, ונראה בזה יתר יעילות, כי בעונותינו הרבים אנחנו יודעים שיטנט דברים שהם לא כל כך כטורה, וכי ע"י התערבות של חברי כנסת אפשר לחקן דברים. שייאמר בחקונית, שרשאית ועדת כנסת לדעת דברים ושהיא תהא שותפת להם. לדוגמה: מטרד הסעד לא תמיד מטוגל להטפיע ולטכנע ולהעביר את המלאכה.

אני רואה לציין שבוועדה הית רוח טובה,

ואולי מטום שהיא התכנסה אמת לטבוע.

אני רואה כי בזה לא סיימנו את כל הפרשות שהועלו אצלנו על סדר-היום. אינני יכולה לומר בטיפוח מלא שעשינו מלאכה שלמה. עלינו לערוך סיור רציני בתחילת ההופט. טוב נעשה אם נבקר במוסדות הבריאות, בתחנות אם וילד, בתחנה להיגיינה רוחנית ועוד. נראה לי, כי עלינו ללמוד כמה דברים, ואחד מהם זה הפעולה המונעת. הוא הדין לגבי האטפוז. ניקח את הפעולה הקהילתית של מטרד הסעד, אם יש מועדונים או אין, נבקר באחד מהם לפחות.

ב. הקטיון:

מכיון שנכנסנו לסלבי סיכומים, אזי גם אני רוצה לומר כמה דברים. לדעתי, אין טבילות ראון מהנעטה. לו היינו יושבים אפילו פעמיים בשבוע ויותר מזה, ודאי שלא יכולנו לטכס לעצמנו שעשינו הכל במשך השנה הזו. אין לנו חכנית פעולה. לא קבענו לנו חכנית פעולה. לי נראה שוועדה צריכה לטכס לעצמה בראשית השנה, מה היא עשתה לאור מה שראתה ולמדה בטנה הקודמת, מה ברצונה לעשות בשנה הבאה, ולאור זה לחכנן חכניה מטויימת.

כל אחד מאתנו אומר טמוט לבקר במקומות

כ

וכו', ואני אומרת, אם אנחנו נחפוט בהרבה שטחים, אז הוועדה לא תעמוד בזה, נאמר כי בטנה זו אנחנו מעונינים ללמוד או גם לשנות - נניח - את ענף האטפוז או את ענף הסעד. לו היתה עובדת ועדה מטויימת, אז חוך מספר שנים אפשר להעלות את הענין.

לפני שנה בערך, אנחנו בקרנו במוסדות

של עבריינים צעירים. הם נמצאים בטיפולו של מטרד הסעד. יותר מזה לא ערכנו בקורים. אבל נזדמן לי לשוחח עם חברת הכנסת כפרי אשר לה נזדמן לבקר עם מועצה המעונות, וראתה שחל שינוי לטובה. מטום כך נראה לי שאם ניקח על עצמנו שני ענפים אשר אותם נבקר וכו', אז נוכל לקדם את הענפים.

(ב) סמכויות העבודות בכנסת. לכל ועדה יש סמכות מטלה. אין סמכויות שוות לכל ועדה. שר הבטחון בעצמו אמר, כי הוא מוכן להעביר את שאלת הבטחון לוועדה אשר לה השפעה על שר האוצר בקביעת תקציבים. ולכן, כשנתקלים בבעיה ציבורית הרי צריך להעביר לוועדה מחאימה, אחרת דבר כזה לא יתכן, מבחינה ציבורית זהו דבר פגום.

אני אומר, כי צריך להעמיד את השאלה הזו בוועדת הכנסת. קודם כל סמכויות שוות לכל הוועדות, כי לדעתי, זהו מוסד ציבורי אשר בפניו צרכים להיות מובאים הדברים. מוטב שתהא סמכות מכוונת ומדרבנת את הדברים, ואז יהיה ערך מדרבן בעבודת הוועדות.

ביחס לישיבות הוועדה וסודיותן, רצוני לומר כי למעשה דוקא מחפרטים הדברים באופן רשמי. לא ראינו בכך שום איסור. בוועדת החינוך, למשל, יושבת-הראש שומרת על הסודיות של הישיבות. לרוב צומחת תועלת כשהדברים מובאים לידיעת הציבור. אין הטא בזה אם ועדת הסירותים חפרטם מדי פעם בפעם את הסיכומים שלה.

באשר לסיורים: לדעתי, אנו מוכרחים לסייר. נוכחנו לדעת בחשיבות הדבר גם בסיור שנערך מטעם ועדת החינוך והתרבות. לו היינו יושבים 10 ישיבות, לא היינו רואים את הדברים במציאות. יש תועלת רבה בסיורים.

לדעתי, צריך לחזור לסדר בו היינו נוהגים - שתי ישיבות של הוועדה בשבוע.

אני מסכמת: מוכרחים לתת יתר סמכות לוועדות. זה יטמט גורם מדרבן לפעולת המשרדים; (ב) צריך לפרטם את הדברים בהם נערכו דיונים בוועדה. יש לזה ערך ציבורי רב; (ג) לסייר; (ד) לקבוע חכנית פעולה של עבודת הוועדה.

ב"צ הרצל:
הייתי מעדיף הקדמה לסיכום. זאת אומרת, הייתי מעדיף שבהתחלה החורף היינו יושבים והוויכוח מה לעשות לגבי העתיד.

אני מציע, שבישיבה הראשונה נכין סדר-יום קבוע לתכנון מסויים של העבודה של הוועדה. אבל אם מדברים על סיכום, אז אין לי סיפוק בסיכום, אין לי שביעות רצון של ישיבות ועדת הסירותים. לו היינו עובדים לפי סדר קבוע, נגיד כמו ועדת העבודה, אשר לה יש עבודה מרובה - הרי היא עושה בישיבה אחת הרבה מאד.

חלק גדול מתקופת הקיץ לא היו בכלל ישיבות. כמעט ונצי של הישיבות של הקיץ היו ללא ישיבות. לדעתי, בוועדת הסירותים צריכות להתקף כל הבעיות של המדינה והציבור כאחד, הן בעניני בריאות והן בעניני הטעד. קשה לי להגיד שאפשר לצאת בשביעות רצון בענין זה.

החוספת לתקציב נעשתה מחוץ פזיזות. לא הועסקנו בענין זה. לא הייתה השפעה בזה. אני טענתי, בזמנו, שזה אינו בסדר. ובמקום לדבר על העבר, רצוני לדבר על העתיד, ורצוני להביע תקווה, שהיושב-ראש של הוועדה יתייחס לבעיות שעומדות בוועדה מחוץ אובייקטיביות בחור יושב-ראש, מחוץ התחשבות עם חברי הוועדה, ולא להסתדל להטיל את המרות שלו על חברי הוועדה באורה כזו שחברים - בכל אופן אנכי - ירגישו שהם נמצאים תחת שוט. (היו"ר מ. ארם: אפשר לדעת למה מכוונים דברך, הוויכוח ממרפאי-הסינייים?)

נגיד שהכוונה היא למרפאי הסיניים.
 בזמנו, אמר לי היושב-ראש: תפנה לוועדת הכנסת. איך זה מתאים,
 ואינני רוצה יחס כזה בעבודה; אני רוצה יחס אחר מאד היושב-ראש,
 שיחן אפטרות לברר יותר את הדברים. זוהי מטעלתי לגבי העתיד, על מנת
 להכניס יותר תוכן בוועדה הזו.

לדעתי, איך לנו רשות להתעניין בעניני התקציב.
 הסמכות היא בידי ועדת הכספים. אולם, אם לעמוד על המשמר, הרי אפשר
 ואפשר.

ר. צברי:
 אני דוקא רוצה לאיין בראשית דברי את
 היחס החברי. גם בבעיית רופאי-הסיניים,
 חבר הכנסת הראל היה יוצר קצוני. אבל בעיה זו נמשכה אצלנו זמן רב,
 ולכן זה הגיע למצב של אינסטינקטים.

רצוני לציין כי האזירה הייתה טובה בגלל
 היושב-ראש שלנו. אבל יחד עם זאת, אף אני רוצה לומר כי לדעתי לא
 הספקנו יותר מדי, אלא מוחחנו את הדברים, ואולי לא היינו מגיעים לסיכום
 כזה. לא חכמנו את הדברים באורה רצויה. שמענו יותר מדי אנשים.
 מלאנו את חובתנו יותר מדי עד כדי שלא מלאנו. הייתה התרוצצות בין
 שני המטרדים, ולדעתי הדברים לא נחמלאו משום שקיימנו ישיבה אחת
 בטובע.

בעניני מזרד הבריאות שימלנו: באספוז,
 בבני"ח צפת. הוצבנו, כי אנו היינו אריכים ללמוד את ענין הרפואה
 המונעת אשר היא כל כך חשובה ונוגעת בכל השטחים. ולא זו בלבד,
 כי במזרד זה ישנם שטחים אשר אנו לא יודעים אותם. אני חושבת שאריך
 לדעת מה נעשה את. אני בעצמי נתקלתי - ואף באו אלי בטענות ומענות -
 במצב הבריאות. יש בתי אוכל אשר הם מעמידים לרשות הבאים מגבת מטונפת.
 אנו לא נגענו בבעיה זו, ולדעתי, מה, היינו יכולים לעשות רבות.
 אבל חושבני, כי אנו קצת כפוחים. לא הכל התקציב ולא הכל התחוקה.
 חובתנו להראות איניציאטיבה בשטחים אחרים. הננו ועדת כנסת,
 ואנו יכולים לקחת ענין ולחקור אותו עד שורשיו. ולא כל הוועדה אריכה
 לעשות זאת, אלא, למנות ועדת משנה אשר מתפקדה יהיה לחקור ולראות
 ולהביא את הדברים למליאת הוועדה.

לדעתי, היינו יכולים לעשות רבות, אולם
 בטח זה לא הראנו איניציאטיבה.

ואין זה מאוחר, כי גם עכשיו אפשר לכוון את
 עבודתנו לקראת העתיד. בזמן הפגרא נקבל על עצמנו בעיה אחת או שתיים,
 נבקר ונראה את הדברים מקרוב. כל אחד מאתנו, או אולי יהיו אלה
 שנים-שלושה חברים, אשר יוטל עליהם לאסוף הומר, ואת סיכומם יביאו
 במושב הבא.

ועוד: אני חושבת כי יט לבדוק את ענין
 "המפתחים", או את ענין המועדונים של מזרד הסעד. או, במזרד הבריאות
 ניקח את ענין האם והילד.

נכון שנחויץ לתת פירוט על עבודת
 הוועדה. הנה, אחמול, יטבתי עם חבר מפלגתי, חבר וחיק הנמצא באמרת
 המפלגה. הוא אמר לי: מה אחם עושים, במה אחם עוסקים? מה אפשר לו,
 שהייתי בטתי יטיבות של ועדות שונות וכו'? מה הוא בכלל יודע על
 עבודתנו בכנסת? משום כך, אני חושבת שאריך לתת פירוט הדברים.

אמנם ניתן איזה שהוא פרסום ב"מעריב", אבל פרסום מסולף. כמובן
שזה לא בטור. את הפרסום צריך לתח בצורה נאה.

ועוד: נאמרו כאן שני דברים נכונים -
בענין התחיקה והחקציב. בענין החקציב אני רוצה לומר, כי יש לנו שט
ועדות יישובות ודנות בענינים השונים. ובוועדת הכספים יש לנו חברים
המסתייכים לאותן המפלגות אליהן מסתייכים גם חברי הוועדה שלנו,
ובפניהם חברים היו מעלים את ענין הסעד. אולי נכון שאנו מצדנו
נדרוש, בזמן הכנת החקציב ולפני סיומו, שיורטה לנו להביע את דעתנו
בענינים הדחופים והדרושים.

באשר לענין התחיקה, נאמר נכון.

ש. יוניצ'מן: גם לי יש טענות ליושב-ראש, אבל הן הפוכות
מאלה של חבר הכנסת הרצל. הנני איש שנמצא
תמיד במיעוט. אבל פעם אחת ראיתי שמוחר להכריח את הרוב לקבל את דעתי.
מה עושים? - באים בטענות אל היושב-ראש.

במסך שנה שלמה טפלה הוועדה בענין מרפאי
הסיניים. אחרי שנה, בא מסרד הבריאות ומבקש לזרז את הענין להנה או להנה.
היתה התערבות לא של היושב-ראש, אלא של נציגו. אני טוען, כי לי יש טענה
כלפי היושב-ראש: איך שייגמר הענין - על כך תחליט הכנסת. ואינני חושב
ש"המעריב" טוען נגד הזכויות של מרפאי הסיניים. אבל תפקידו של היושב-
ראש הוא לא להיות ליברלי יותר מדי. ולכן, הנני מבקש מהיושב-ראש, לקרוא
העמיד, לטפל בהצעת החוקים, ושאנחנו נטפל גם בחוק וגם במצב המציאותי.

אם הממשלה תחליט בחיוב - אז החוק לתיקון

פקודת מרפאי הסיניים יעבור.

היו"ר מ. ארנ: אני מבין שנתגבשה דעה, כי אנו חייבים לעשות
משהו כדי לקדם כל חקיקה שבאה לידינו.

אני מקבל הפעם את הטענות של חבר הכנסת
יוניצ'מן, ואני מבטיח לחבר הכנסת הרצל שברוח טובה שום ענין לא ייטב.
אני מודה ומתוודה כי החוק הזה היה יכול להיגמר. אני חושב שאני עניתי,
לצדדי, לחבר הכנסת הרצל בצורה לא נאה, אבל הוא אינו יכול להתאונן שלא
ניחנה לו אפשרות לומר את דבריו. כשתקבלה על ידינו החלטה של רוב החברים
פעם ופעמיים, והוא עמד בשלו, אז אמרתי לו: הלך להתאונן בוועדת הפירושים.
חבר הכנסת הרצל ראה עצמו נפגע, אזי אינו רואה דבר חוץ מאצלת מרפאי הסיניים.

מדוע נאמר כאן כי אנו מגרנו מסום שלא קיימנו

ישיבות? הרי ב- 20/5 נגמרה הפגרה, ולאחר ישיבה אחת הייתי כבר כאן.
מדוע צריך להכניס נימה שאינה מקובלת אצלנו עד כה?

אף אני בדעה זו שיש לקדם את החקיקה ולשתף

אנחנו בחקיקה. אנחנו, איננו מספטיים, אבל אנחנו מקבלים את היעוץ של
המס' שנים. בכל בעיה ובעיה אנו מבקשים את ועדת החוקה להיות לנו לעזר.

(ב) בענין חקציב המטרדים. אם בוועדת הכספים

דנים בחקציב שני המטרדים, אזי ברור הדבר שוועדת המטבה שלנו, אשר תהיה
מיוצגת על ידינו, יחד עם המטרד הנוגע בדבר ישתתפו בדיונים שיתנהלו
בוועדת הכספים.

אנחנו צריכים, במושב הבא, לגלות יזמה בכמה עניינים. הוועדה צריכה להיפגש עם העובדות הטוציאליות. הייתי רוצה לשמוע אותן. אילו יכולתי להיפגש אהן בזמן הפגרה, אז הייתי רוצה בזה מטום הועלת העניין, כי זה חשוב לנו מאד.

אני נזכר שאנה הבאה היא שנת העשור, ולבי אינו שלם בכך, כי הרחובות והחצרות מלאי זוהמה. זה דבר איום.
(ד. כפרי: לפחות שיהיה נקי במוסדות ציבוריים) (ב"צ הראל: לפחות שיהיה נקי בבתי-הספר).

ועוד: מה יהיה עם ענין הקבצנות?
מוטבני, כי אנו מוכרחים להתפנות לשטח זה,

הורים, אנו חייבים לטייר, ויותר משני סיורים בזמן הפגרה, אינני רוצה.

ה ו ה ל ט
לקיים סיור ביום 19.8.57, ולבקר במוסדות
הסעד שבגליל.

פ. זוארץ:
אבקש לכלול בתכנית הסיורים את מושב זקניס
בפרדס-חנה.

הישיבה נועלה בטעה 11.15.